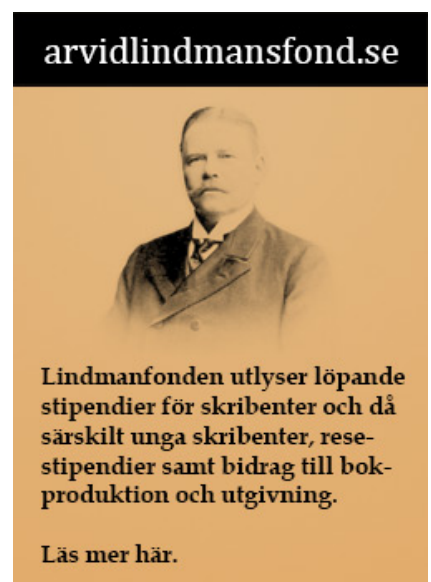

21 FEBRUARI 2025

Rainer Zitelmann: Tyskland är världsmästare på att slösa bort pengar på utvecklingsbistånd

Medan Tyskland under flera år inte haft pengar nog för att uppfylla sitt mål om att spendera minst två procent av BNP på försvaret, är landet världsmästare i utgifter för utvecklingsbistånd. Tyska staten spenderade nästan 37 miljarder dollar på utvecklingsbistånd 2023, vilket placerar landet på andra plats efter USA, som spenderade 66 miljarder dollar. Men med tanke på att USA:s BNP år 2023 var sex gånger högre än Tysklands, så ligger Tyskland lätt på första plats. Dessutom bidrog EU:s institutioner med ytterligare 27 miljarder euro till utvecklingsbistånd, där Tyskland var den största bidragsgivaren – och dessa utgifter bör också räknas in och läggas till de 37 miljarderna. Nu när Trump radikalt skär ned på USAID är Tyskland redo att ta över förstaplatsen globalt i absoluta tal.

Vad används Tysklands pengar till? Här är några exempel från myndigheten GIZ (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit): Tyskland finansierar "kapacitetsuppbyggnad och genusutbildning för gräsrotsorganisationer i det civila samhället och socialarbetare i en provins i Kina" och ett "nätverk för genusförändrande utbildning" i Afrika. För att stärka det civila samhället i Kamerun har 21 miljoner euro öronmärkts för "genusförändrande initiativ" fram till 2028.

Tyska skattebetalares pengar används för att finansiera "främjande av utbildning i politisk utveckling". År 2024 spenderades cirka 43 miljoner euro på detta ändamål. Ett av de initiativ som stöds av dessa medel är främjandet av "stadsvandringar mot konsumtion". Förespråkare från "One World Group" främjar aktivt dessa utbildningsaktiviteter: "Stadsvandringarna handlar om globalisering, hållbar konsumtion, posttillväxt och kapitalismkritik." Stadsvandringar mot konsumtion är guidade turer som är utformade för att öka medvetenheten om effekterna av och problemen med konsumentbeteende. De granskar kritiskt hur konsumtionen påverkar stadsbilden, miljön och den sociala strukturen. Syftet är att öka deltagarnas medvetenhet om mer hållbara och ansvarsfulla konsumtionsmetoder. Dessa turer organiseras och genomförs av en rad olika organisationer.

I jämförelse med andra utgifter rör det sig visserligen om mycket små belopp. År 2020 öronmärktes inledningsvis 20 miljoner euro för utbyggnaden av cykelvägnätet i Lima. Detta följdes två år senare, 2022, av ytterligare 24 miljoner euro för cykelvägar i andra peruanska städer. Medlen förvaltas av den tyska statsägda investerings- och utvecklingsbanken KfW, som planerar och genomför projektet i samarbete med stadsförvaltningen i Lima.

Målet är att skapa ett nätverk av cykelvägar som sträcker sig över totalt 114 kilometer, rapporterade *Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ)*, som tog en titt på cykelvägarna som en del av en rapport på plats i Lima. Hittills har dock endast 5,5 kilometer av det ambitiösa projektet färdigställts, enligt *FAZ*.

På plats målade FAZ-författaren följande bild: "Den nya cykelbanan med dubbla körfält löper längs mittremsan mellan två raka motorvägar, tillräckligt bred för att två cyklar ska kunna passera varandra och kantad av gulmålade trottoarkanter. En underbar cykelväg – och vi har den för oss själva." Men enligt författaren används cykelbanan sällan: "Klockan fyra på eftermiddagen finns det knappt en cyklist att se. I stället är bullret och stanken från bussarna, bilarna och tuk-tuksen desto större när de rusar förbi oss till höger och vänster – på rimligt avstånd."

Tysklands federala ministerium för ekonomiska frågor och klimatskydd har också anslagit 4,6 miljoner euro för att finansiera "gröna kylskåp" i Colombia. Pengar flödar också till förnybar energi i Chile (1,7 miljoner euro), risproduktion med låga utsläpp i Thailand (8,1 miljoner euro) och energieffektiv renovering av bostadshus i Mongoliet (6,2 miljoner euro).

Tyska skattebetalares pengar används också för att bygga upp en modern skatteförvaltning i Kamerun (fem miljoner euro), för kommunalt miljöskydd i Colombia (80,5 miljoner euro) och för utbyggnad av klimatvänliga kollektivtrafiksystem i Latinamerika (106,5 miljoner euro).

Biologisk mångfald i Paraguay (6 miljoner euro) och förbättring av vatten och sanitet i Timbuktu (24,5 miljoner euro) ligger också ministeriet varmt om hjärtat. Detsamma kan sägas om genusutbildning i Kina och ett projekt om "positiv maskulinitet" i Rwanda, som båda också finansieras av tyska skattebetalare.

Ett av projekten från det federala ministeriet för ekonomiskt samarbete och utveckling handlar om att spendera 8,5 miljoner euro på "gröna moskéer och byggnader i Marocko", där moskéer utrustas med LED-belysning och solpaneler. Mer än 100 moskéer har redan fått en energieffektiv makeover och byggandet av en "energi-plus moské" har till och med finansierats i staden Tadmant. Enligt ministeriet har projektet också ett annat syfte: "För det andra använder projektet mediekampanjer för att öka medvetenheten bland den marockanska befolkningen genom utbildning av

multiplikatorer, inklusive imamer och mourchidates, kvinnliga religionslärda.”

Detta är bara några exempel. Men även om pengarna till projekt som vid första anblicken verkar vettiga och inte ideologiska, leder utvecklingsbiståndet oftast inte till någonting – och kan till och med få oavsiktliga negativa konsekvenser, vilket jag visar i min analys av en mängd vetenskapliga studier i min bok *How Nations Escape Poverty*. Boken har nominerats till [Hayeks bokpris 2025](#).

Rainer Zitelmann är författare till [Myter om kapitalism](#)

◀◀ Magnus Berntsson: Idén om frihet genom handel är inte död

Bean Khalil: Mark Carney och konsten att vara populist ▶▶